

Здравоохранения уже изданы серии методических рекомендаций по доклиническому выявлению лиц высокого риска тромбофилии, гиперхолестеринемии, гемохроматоза, дефицита альфа1-антитрипсина.

Идентификация всех генов человека, открытие с помощью биоинформатики новых генных сетей, неизмеримо увеличит возможности генетического тестирования наследственной предрасположенности и медико-генетического консультирования.

Наконец, надо отметить, что предиктивная медицина, то есть медицина, основанная на клиническом понимании функций генома, его составных частей - генных ансамблей и индивидуальных генов, только делает первые шаги. По мере идентификации новых генов и генных сетей, выяснения их функций с помощью протеомики, новых данных о метаболических путях, информации о молекулярных механизмах, лежащих в основе тех или иных морфогенетических процессов, равно как и отдельных заболеваний, особенно мультифакториальных, роль предиктивной медицины в здравоохранении будет стремительно возрастать.

Важно также обратить внимание на наметившийся в последнее время разрыв между реальными возможностями генетического тестирования как комплекса молекулярных методов и явным недостатком продуманных клинических рекомендаций, которыми должно завершаться каждое генетическое тестирование. Широкое привлечение к решению этих вопросов специалистов по медицинской генетике, компетентных в вопросах диспансеризации и фармакотерапии, а также врачей-клиницистов соответствующего профиля (кардиологов, онкологов, пульмонологов, акушеров-гинекологов и др.), владеющих основами профилактической (предиктивной) медицины, в настоящее время представляется особенно актуальным.

Более того, следует подчеркнуть, что любое генетическое тестирование в рамках предиктивной медицины оправдано лишь в том случае, когда его результаты подкреплены серьезными медицинскими рекомендациями. Само по себе генетическое тестирование, не подкрепленное квалифицированной медико-генетической консультацией, а при необходимости, и рекомендациями соответствующих специалистов, лишено смысла и, по большому счету, может быть только вредным.

Контакт: 199034, Санкт-Петербург,
Менделеевская линия, 3,
Т/ф: 07 (812) 328-04-87,
E-mail: baranov@vb2475.spb.edu

А. Л. Васильчук

ЕНІОАНАТОМІЯ МЕРИДІАНІВ ПЕЧІНКИ

З позиції еніоанатомії розглядаються утворення, топографія, будова, структура, функції, терапевтичні значення, наслідки структурно-функціональних порушень, надлишку і недостатчі енергій у меридіанах печінки.

С позиции ениоанатомии рассматриваются образование, топография, строение, структура, функции, терапевтическое значение, последствия структурно-функциональных нарушений, излишек и недостаток энергий в меридианах печени.

From enioanatomy's position, the following is distinguished: creation, topography, constitution, structure, function, therapeutic significance, consequences of structural and functional disorders, of excess and lack of energy in liver meridian.

Утворення меридіана печінки розпочинається виростами внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл (ТМТ) від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги великого пальця стопи, початковою точкою да-дунь (F 1), локалізованою на тильній стороні дистальної фаланги, трохи латерально від середини прихованого краю нігтя великого пальця стопи (мал. 1). До виростів внутрішніх оболонок спрямовуються окремі відгалуження вершин чакрових конусів пальцевої чакри першого пальця стопи, мікроканали лівого зіркового каналу зліва і правого зіркового каналу справа, утворюючи початок і основу меридіана шляхом проникнення чакрових і зіркових мікроканалів до внутрішніх просторів оболонкових мікроканалів; злиття чакрових і зіркових мікроканалів з оболонковими мікроканалами в оболонково-чакрові та оболонково-зіркові; з'єднання

чакрових і зіркових мікроканалів з оболонковими і шляхом прилягання чакрових і зіркових мікроканалів до оболонкових мікроканалів.

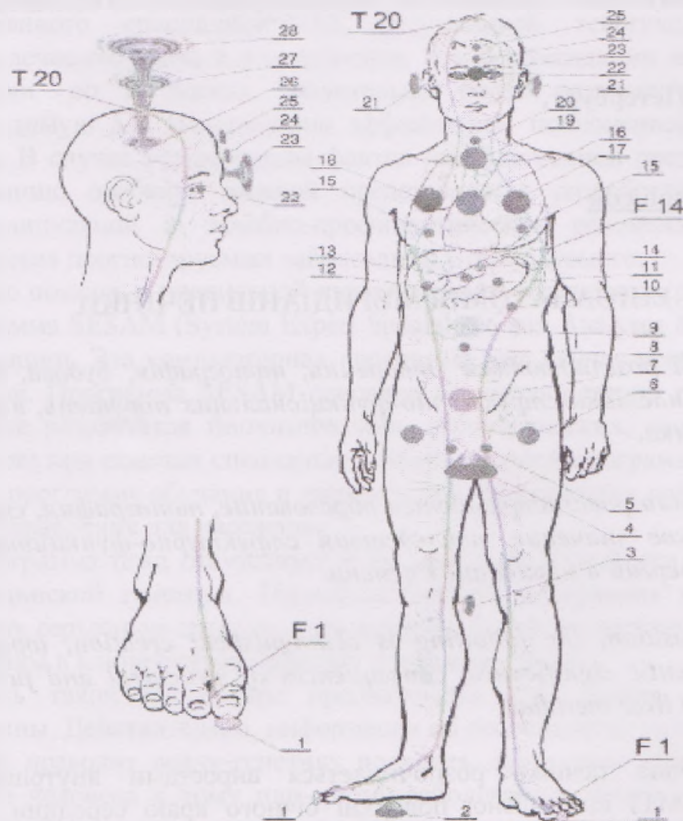
Від початкової точки да-дунь основа меридіана печінки проходить по тильно-бічному краю першого пальця стопи, по тильній стороні стопи між першою і другою плесновими кістками, пересікає гомілковостопний суглоб спереду медіальної кісточки і піднімається по внутрішній поверхні гомілки і стегна. На стегні йде по внутрішньому краю кравецького м'язу, пересікає гребінь крила клубової кістки, проходить по передньо-бічній поверхні живота і завершується на ребровій дузі кінцевою точкою ці-мень (F 14) біля нижнього краю ребрової дуги, на місці прикріплення 9-го ребрового хряща, на 4 цуня латерально від передньої серединної лінії (див. мал. 1).

Від точки ці-мень — нижнього краю ребрової дуги — відгалужується гілка, яка проходить легені, гортань, глотку, йде біля зовнішнього кута ока — на 1 цунь латерально, по лобовій кістці, лобно-тім'яній ділянці до верхньої тім'яної точки бай-хуей (T 20), розміщеної по середині лінії, яка з'єднує точку шень-тін (T 24) і потиличний горб. На шляху проходження від гілки йдуть внутрішні відгалуження, які спрямовуються до внутрішніх органів та органів, розміщених на голові.

Від точки чжан-мень (F 13) — вільного кінця одинадцятого ребра — відгалужується внутрішня гілка до печінки і жовчного міхура.

Лівий і правий меридіани печінки мають однакові шляхи і напрямки проходження, але проходять крізь різні внутрішні органи та по-різному віддають внутрішні гілки до внутрішніх органів.

По ходу лівої основи і відгалужень меридіана печінки в його будові беруть участь мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів лівої підошовної, лівої підколінної, лівої кульшової, муладхари, лівої генітальної, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, манас, селезінкової, шлункової, серцевої, центральної, лівої молочної залози, вішудхи, щитоподібної залози, лівої очної, лівої вушної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати.

Мал. 1. Взаємодія симетричної пари меридіанів печінки і чакр:

F 1 — початкова БАТ, початок утворення основи меридіана; F 14 — кінцева БАТ, закінчення основи і початок утворення додаткової структури меридіана; 1 — чакра (ч.) великого пальця стопи; 2 — підошовна ч.; 3 — підколінна ч.; 4 — муладхара ч.; 5 — генітальні ч.; 6 — кульшова ч.; 7 — свадхістхана ч.; 8 — пупкова ч.; 9 — маніпура ч.; 10 — селезінкова ч.; 11 — шлункова ч.; 12 — печінкова ч.; 13 — сур'я ч.; 14 — манас ч.; 15 — ч. молочних залоз; 16 — центральна ч.; 17 — серцева ч.; 18 — коричнева (антисвітлу) ч.; 19 — вішудха ч.; 20 — ч. щитоподібної залози; 21 — вушні ч.; 22 — очні ч.; 23 — аджна ч.; 24 — лобна ч.; 25 — лалата ч.; 26 — камешвара-камешвари ч.; 27 — сахасра ч.; 28 — магітта (Бога) ч.

сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, лівого зіркового каналу і мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю лівої ребрової дуги, на 4 цуня латерально від передньої серединної лінії (мал. 1).

По ходу правої основи і відгалужень меридіана печінки в його будові беруть участь мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів правої підошовної, правої підколінної, правої кульшової, муладхари, правої генітальної, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, печінкової, антисвіту, правої молочної залози, вішудхи, щитоподібної залози, правої очної, правої вушної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, правого зіркового каналу та мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю правої ребрової дуги, на 4 цуня латерально від передньої серединної лінії (див. мал. 1).

Лівий і правий меридіани печінки мають суттєві відмінності у складі чакрових і зіркових мікроканалів.

Чакрові мікроканали підошовної, підколінної, кульшової, муладхари, генітальних, свадхістхани, пупкової, маніпури чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів у різних місцях меридіана печінки проникають до внутрішнього простору мікроканалів основи, зливаючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів основи, повертаються на 90°, направляються в протилежному напрямі, від основи — до початкової точки меридіана да-дунь, за напрямом основи — до кінцевої точки меридіана ці-мень, за напрямом гілки — до її кінцевих розділень і верхньої тім'яної точки бай-хуей, за напрямом внутрішніх відгалужень — до їх кінцевих розділень, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали. Мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю ребрової дуги на 4 цуня латерально від передньої серединної лінії, чакрові мікроканали печінкової, сур'ї, шлункової, селезінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркові канали у ділянці кінцевої точки меридіана ці-мень проникають до внутрішніх просторів мікроканалів основи, зливаючись і з'єднуючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів основи, повертаються на 90°, спрямовуються в протилежному напрямі — від основи до початкової точки да-дунь, латерально від середини прихованого краю нігтя великого пальця стопи, за напрямом гілки — до її кінцевих розділень і верхньої тім'яної точки бай-хуей, за напрямом внутрішніх відгалужень — до їх кінцевих розділень, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали. Чакрові мікроканали вішудхи, щитоподібної залози, очної, вушної, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів у різних місцях гілки меридіана печінки проникають до внутрішнього простору мікроканалів гілки, зливаючись і з'єднуючись з ними. Ті ж, що прилягають до мікроканалів гілки, повертаються на 90°, спрямовуються в протилежному напрямі — від гілки до кінцевої точки ці-мень, і далі в протилежному напрямі — від основи до початкової точки да-дунь, за напрямом гілки — до її кінцевих розділень і верхньої тім'яної точки бай-хуей, за напрямом внутрішніх відгалужень — до їх кінцевих розділень, де з'єднуються з мікроканалами основи або проникають до їх внутрішнього простору, завершуючись "сліпими" кінцями чи декількома розділеннями на кінцеві ультраканали і субультраканали.

На початку і в кінці меридіана, на початку гілки і внутрішніх відгалужень меридіана і в їх кінцевих розділеннях — різне співвідношення мікроканалів від розгалужень виростів внутрішніх оболонок тонкоматеріальних тіл, вершин чакрових конусів чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів.

На початку меридіана печінки більше співвідношення мікроканалів розгалужень виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги першого пальця стопи, мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри першого пальця стопи і підошовної чакри, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів підколінної, кульшової, муладхари, генітальних, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, селезінкової, шлункової, печінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, щитоподібної залози, очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і мікроканалів розгалужень виростів внутрішніх оболонок усіх

тонкоматеріальних тіл від нижнього краю ребрової дуги, на 4 цуня латерально від передньої середньої лінії.

В кінці меридіана печінки, навпаки, більше співвідношення мають мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю ребрової дуги, мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів печінкової, сур'ї, шлункової, селезінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів вішудхи, щитоподібної залози, очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми, пупкової, маніпури, свадхістхани, генітальних, муладхари, кульшової, підколінної, підшовної чакр, пальцевої чакри першого пальця стопи і мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги першого пальця стопи.

Гілка меридіана печінки має більше співвідношення мікроканалів виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю ребрової дуги, мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів вішудхи, щитоподібної залози, очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, відносно мікроканалів відгалужень вершин чакрових конусів молочних залоз, серцевої, центральної, антисвіту, манас, селезінкової, шлункової, печінкової, сур'ї, пупкової, маніпури, свадхістхани, генітальних, муладхари, кульшової, підколінної, підшовної чакр, пальцевої чакри першого пальця стопи і мікроканалів розгалужень виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги першого пальця стопи.

В кінцевих розділеннях внутрішніх відгалужень від меридіана печінки може бути різне співвідношення оболонкових, чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів. Співвідношення цих мікроканалів у внутрішніх відгалуженнях обумовлюється місцем відгалуження від меридіана (від правого чи лівого меридіана відгалужується), шляхом проходження відгалуження, розміщенням внутрішнього відгалуження відносно чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і структурно-функціональними особливостями органа, до якого спрямовується внутрішнє відгалуження. Кожне внутрішнє відгалуження має різні співвідношення оболонкових, чакрових, сушумнових, мерудандових, ідових, пінгалових і зіркових мікроканалів.

Така композиція різнотипних мікроканалів меридіана печінки дозволяє різноваріантну внутрішньомеридіанову циркуляцію інформації, мікрочасток, енергій, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм на цілісному рівні меридіана, циркуляцію між окремими частинами меридіана та між його точками F 1—F 14, між пальцевою чакрою першого пальця стопи, підшовною, підколінною, кульшовою, муладхарою, генітальною, свадхістханою, маніпурою, пупковою, сур'єю, шлунковою, селезінковою, печінковою, манас, серцевою, центральною, антисвіту, молочних залоз, вішудхою, щитоподібної залози, очною, вушною, аджною, медулярною, лобною, камешвара-камешвари, лалатою, сахасрарою, магатмою чакрами, між точками і чакрами, між точками, чакрами, сушумною, мерудандою, ідою, пінгалом, зірковими каналами, кістками, суглобами, м'язами нижньої кінцівки, м'язами живота, грудей, шиї, обличчя, голови, всіма внутрішніми органами, очима, вухами, нервовою системою, кров'ю, лімфою та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. Більший об'єм енергій інь меридіан проводить від початкової точки да-дунь, трохи латерально середини прихованого краю нігтя першого пальця стопи, через ногу і живіт до кінцевої точки ці-мень, нижнього краю ребрової дуги, на 4 цуня латерально передньої середньої лінії, а далі через груди, шию, голову — до верхньої тім'яної точки бай-хуей і по внутрішніх відгалуженнях — до внутрішніх органів. Найбільший об'єм енергій крізь меридіан печінки проходить від першої до третьої години, а найменший — від 13-ї до 15-ї години. Між меридіанами печінки і легень відбувається взаємообмін енергій інь.

Меридіан печінки утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги першого пальця стопи, від нижнього краю ребрової дуги, мікроканалів окремих відгалужень вершин чакрових конусів пальцевих чакр перших пальців стоп, підшовних, підколінних, кульшових, муладхари, генітальних, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, печінкової, шлункової, селезінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, щитоподібної залози, очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, їх розділень і з'єднань.

Основу меридіана печінки утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги першого пальця стопи, мікроканалів окремих відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри першого пальця стопи, зіркових мікроканалів та їх з'єднань у каналовий пучок. Основу також можуть утворювати окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів підшовної, підколінної, кульшової, муладхари, генітальних, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, печінкової, шлункової, селезінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, щитоподібної залози, очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремі вихідні мікроканали сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і мікроканали виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю ребрової дуги, на 4 цуня латерально передньої серединної лінії.

Основа меридіана печінки має велику кількість безкольорових мікроканалів і переважно мікроканали кольору тонкоматеріальних тіл, чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, що будують основу. Безкольорові мікроканали основи меридіана проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми будь-яких кольорових частотно-хвильових діапазонів, а кольорові мікроканали — відповідних кольорових частотно-хвильових діапазонів тонкоматеріальних тіл, чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів.

Додаткові меридіанові мікроканалові структури меридіана печінки утворюють сукупності мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок усіх тонкоматеріальних тіл від нижнього краю ребрової дуги, окремі мікроканали відгалужень вершин чакрових конусів підшовної, підколінної, кульшової, муладхари, генітальних, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, печінкової, шлункової, селезінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, щитоподібної залози, очних, вушних, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, їх розділень і з'єднань. Мікроканали додаткових меридіанових мікроканалових структур проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми всіх кольорових частотно-хвильових діапазонів тонкоматеріальних тіл і здебільшого тих, які функціонально необхідні в даний момент тонкоматеріальним тілам, для забезпечення життєдіяльності кісток, суглобів, м'язів нижньої кінцівки, а також м'язам живота, грудей, шиї, обличчя, голови, всіх внутрішніх органів, очей, вух, нервовій системі, крові, лімфі, функціональним процесам організму, що залежать від цих органів і систем організму. Повністю інформаційно-енергетично забезпечуються життєдіяльність і функції печінки, фізіологічні і біохімічні процеси організму, обумовлені функціями печінки. Додаткові меридіанові мікроканалові структури меридіана печінки мають достатню кількість безкольорових мікроканалів і переважно мікроканали кольору всіх тонкоматеріальних тіл, чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали і зіркових каналів, що будують додаткові структури. В частині меридіана, що проходить по нозі, приблизно однакове співвідношення безкольорових і кольорових мікроканалів.

Власні меридіанові структури утворюються мікроканалами основи і додаткових структур меридіана печінки. Вихідні мікроканали меридіана печінки спрямовуються до сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, зовнішньо-структурних і внутрішньо-структурних сіток субультраканалів кісток, суглобів, м'язів нижніх кінцівок, м'язів живота, грудей, шиї, обличчя, голови, всіх внутрішніх органів, очей, вух, нервової системи, крові, лімфи і з'єднуються з ними, чим забезпечується структурна єдність меридіана з інформаційно-енергетичною системою каналів, окремими структурами тонкоматеріальних тіл і специфічний інформаційно-енергетичний взаємообмін між ними. Вихідні мікроканали проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від меридіана до тонкоматеріальних структур кісток, суглобів, м'язів нижньої кінцівки, м'язів живота, грудей, шиї, обличчя, голови, всіх внутрішніх органів, очей, вух, нервової системи, крові і лімфи, а через ультраканали, субультраканали і синапси вихідних мікроканалів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між ними.

Окремі вихідні мікроканали внутрішніх відгалужень лівого і правого меридіанів печінки з'єднуються між собою у ділянці статевих органів, сечового міхура, клубової, порожньої кишок і дванадцятипалої кишки, воротаревої частини шлунка, серця, стравоходу, трахеї, гортані, горла і верхньої тім'яної точки бай-хуей (Т 20), забезпечуючи структурну єдність і функціональну взаємодію між ними. Через з'єднання вихідних мікроканалів відбувається інформаційно-енергетичний взаємообмін між лівим і правим меридіанами печінки.

Мікроканали лівого меридіана печінки в більшій мірі проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від пальцевої чакри першого пальця лівої стопи, лівої підшовної, лівої підколінної, лівої кульшової, лівої генітальної, селезінкової, шлункової, манас, серцевої, лівої молочної залози, лівої очної, лівої вушної і лівого зіркового каналу.

Мікроканали правого меридіана печінки в більшій мірі проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від пальцевої чакри першого пальця правої стопи, правої підшовної, правої підколінної, правої кульшової, правої генітальної, печінкової, антисвіту, правої молочної залози, правої очної, правої вушної і правого зіркового каналу. В цьому проявляється функціональна відмінність між лівим і правим меридіанами печінки. Лівий і правий меридіани однаковою мірою проводять інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми від муладхари, свадхістхани, пупкової, маніпури, сур'ї, центральної, вішудхи, аджни, медулярної, лобної, камешвара-камешвари, лалати, сахасрари, магатми чакр, сушумни, меруданди, іди і пінгали.

На меридіані печінки розміщуються 14 біологічно активних точок (БАТ), які забезпечують інформаційно-енергетичний взаємообмін між меридіаном печінки, універсальною життєвою інформаційно-енергетичною біоплазмою, специфічними життєвими інформаційно-енергетичними біоплазмами, відповідними клітинами, тканинами, органами і системами організму та непрямі інформаційно-енергетичні взаємообміни, посередництвом чакр і зіркових каналів з інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища. БАТ меридіана печінки абсорбують специфічні інформації, мікрочастки, енергії, інформаційно-енергетичні субстанції і біоплазми, які забезпечують на інформаційно-енергетичних, молекулярних, мікро- і макроанатомо-фізіологічних структурних рівнях життєдіяльність і функціональні процеси кісток, суглобів, м'язів нижньої кінцівки, м'язів живота, грудей, шиї, обличчя, голови, всіх внутрішніх органів, очей, вух, нервової системи, крові і лімфи. Інформаційно-енергетичний взаємообмін між меридіаном печінки та інформаційно-енергетичними полями зовнішнього середовища відбувається через 14 БАТ, через пальцеві чакри перших пальців стоп, підшовні, підколінні, кульшові, муладхару, генітальні, свадхістхану, пупкову, маніпуру, сур'ю, селезінкову, шлункову, печінкову, манас, серцеву, центральну, антисвіту, молочних залоз, вішудху, щитоподібної залози, очні, вушні, аджну, медулярну, лобну, камешвара-камешвари, лалату, сахасрару, магатму чакри, через сушумну, меруданду, іду, пінгалу і зіркові канали.

Меридіан печінки — це сукупність мікроканалів з виростів внутрішніх оболонок внутрішніх відділів ТМТ від тильної поверхні бічного краю середини дистальної фаланги 1-го пальця стопи, від нижнього краю ребрової дуги, окремих мікроканалів з відгалужень вершин чакрових конусів пальцевої чакри 1-го пальця стопи, підшовної, підколінної, кульшової, муладхари, генітальних, свадхістхани, маніпури, пупкової, сур'ї, печінкової, шлункової, селезінкової, манас, серцевої, центральної, антисвіту, молочних залоз, вішудхи, щитоподібної залози, очної, вушної, аджни, медулярної, камешвара-камешвари, лобної, лалати, сахасрари, магатми чакр, окремих вихідних мікроканалів сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів, меридіанів, їх з'єднань, розділень і структуризації у різні типи меридіанові мікроканали, каналові пучки, шари, внутрішньомеридіанову сітку субультраканалів і 14 біологічно активних точок.

Лівий і правий меридіани печінки та їх з'єднання утворюють симетричну пару меридіанів печінки.

Симетрична пара меридіанів печінки, вихідні мікроканали меридіанів печінки, зовнішньоструктурна сітка субультраканалів, внутрішньоструктурні сітки субультраканалів, вхідні зовнішні мікроканали меридіанів печінки та їх з'єднання утворюють автономну систему інформаційно-енергетичних мікроканалів меридіанів печінки.

Автономна система інформаційно-енергетичних мікроканалів меридіанів печінки поділяється на ліву і праву половини. Кожна з половин з'єднується з мікроканалами чакр, сушумни, меруданди, іди, пінгали, зіркових каналів і меридіанів, утворюючи з ними самостійні підсистеми мікроканалів.

Структурно-функціональні порушення меридіанів печінки та їх системи мікроканалів, інформаційно-енергетичні блокади меридіанів і в меридіанах, неадекватні інформаційно-енергетичні взаємообміни меридіанів з клітинами, тканинами, органами, системами організму, структурами ТМТ, індивідуально-універсальною життєвою інформаційно-енергетичною біоплазмою та індивідуально-специфічними життєвими інформаційно-енергетичними біоплазмами на рівні фізичного тіла проявляються порушеннями функцій нервів, кісток, суглобів, м'язів нижніх кінцівок, м'язів живота, грудей, шиї, обличчя, голови, всіх внутрішніх органів, очей, вух, нервової системи, крові, лімфи, порушеннями фізіологічних і біохімічних процесів організму, обумовлених функціями печінки,

болями по ходу меридіанів, болями внутрішньої поверхні стегна, контрактурою м'язів, грижею, люмбалгією, хворобами внутрішніх органів, зниженням сексуальної активності, свербінням статевих органів, вагінітом, опущенням матки і піхви, недостатністю скорочення матки після пологів, матковими кровотечами, порушеннями менструального циклу, процесів сечоутворення, сечовиділення, затримкою сечі, нефритом, нирковою колькою, перитонітом, диспепсією, болями в животі, кишковою колькою, блюванням, поносом, запором, відсутністю апетиту, порушенням акту ковтання, випадінням прямої кишки, панкреатитом, гепатитом, збільшеною печінкою, інтоксикацією, плевритом, бронхіальною астмою, спазмом діафрагми, кашлем, гіпертонією, дерматозом, алергією, хворобами очей, вух, автоімунними хворобами, головними болями, запамороченням, мігрєнями, міжребровою невралгією, нервозністю, емоціональною нестриманістю, втратою свідомості, фобіями, небажанням жити та іншими проявами.

Надлишок енергій у меридіані проявляється болями на внутрішній стороні ноги, болями в крижах, головними болями, гепатитом, поліурією, емоціональною неврівноваженістю, розчаруванням і неспокоєм.

Недостача енергій у меридіані проявляється слабкістю ніг, слабкістю м'язів, опущенням матки і піхви, випадінням прямої кишки, головокружінням, мігрєнями, блідістю шкіри, екземою, астмою, анурією, швидкою втомою, негативізмом, нервозністю, страхом, апатією і депресією.

Ці прояви є симптомами, що свідчать про необхідність нормалізації структурно-функціонального стану меридіанів печінки та їх автономної системи інформаційно-енергетичних мікроканалів. Достатній вплив на меридіани печінки забезпечує необхідний терапевтичний ефект при лікуванні зазначених хвороб і функціональних порушень, нормалізацію асиміляції, синтез енергій, світла, інформаційно-енергетичних субстанцій і біоплазм, що забезпечуватимуть життєдіяльність і функції печінки, фізіологічні і біохімічні процеси в організмі, обумовлені печінкою, координацію, регуляцію і збалансування функцій усіх внутрішніх органів, очищення організму, нормалізацію обміну речовин, психоемоційного стану, інформаційно-енергетичної взаємодії з меридіанами печінки, легень і системою інформаційно-енергетичних каналів.

ЛІТЕРАТУРА

1. Васильчук А.Л. Функціональна анатомія інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. Львів: „Каменярь”, 2003. – 376 с. + 34 арк. вклейок.
2. Васильчук А.Л. Атлас функціональної анатомії тонкоматеріальних тіл людини. Львів: „Каменярь”, 2003. – 648 с.
3. Васильчук А. Л. Система інформаційно-енергетичних каналів тонкоматеріальних тіл людини. // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип. 13. – С. 8–18.
4. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (утворення меридіанів). // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип. 14. – С. 8-11.
5. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (основа і додаткові структури меридіанів – продовження з випуску 14/2006) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2006. Вип. 15. – С. 7 – 17.
6. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів (власні меридіанові структури – продовження з випуску 14 – 15/2006) // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2007. Вип. 16. – С. 6 – 11.
7. Васильчук А. Л. Структурно-функціональна характеристика меридіанів та їх біологічно-активних точок // Здоровий спосіб життя: Зб. наук. ст. / Ред. – доц. Ю. М. Панишко. – Л.: «ПП Бодлак», 2007. вип. 17. – С. 5-11.

Ю.В. ВІНТЮК

АВТОМАТИЗОВАНА ПРОФОРІЄНТАЦІЙНА СИСТЕМА ДЛЯ УЧНІВ ЗАГАЛЬНООСВІТНІХ ЗАКЛАДІВ З ВРАХУВАННЯМ СТАНУ ЇХНЬОГО ЗДОРОВ'Я

Викладено результати дослідження, присвяченого розробці і застосуванню Автоматизованої профорієнтаційної системи для формування складових майбутнього професійного здоров'я учнів загальноосвітніх навчальних закладів.